

Population Policies in Islamic Republic of Iran: The Wisdom Stage

Ali-Asghar Kolahi*

1. Associate Professor of Community Medicine, Social Determinants of Health Research Center, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

***Corresponding Author:** Ali-Asghar Kolahi; Social Determinants of Health Research Center, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Velenjak, Tehran, Iran.

Email: a.kolahi@sbmu.ac.ir

Received: 20 February 2019

Accepted: 21 February 2019

Published: 22 February 2019

How to cite this article:

Kolahi AA. Population Policies in Islamic Republic of Iran: The Wisdom Stage. *Salamat Ijtimai (Community Health)*. 2019; 6(2):108-11. DOI: <http://doi.org/10.22037/ch.v6i2.24405>.

Manpower is undoubtedly the key element of sustainable development in every country. Accordingly, comprehensive plan and preparation for training, empowerment, and manpower provision are essential toward development goals. With a brief look around the world, one will find that progress has been made everywhere with the use of efficient and productive manpower. Fertility behavior in the past determines the current population and age distribution; therefore, the present fertility behavior will determine population and age distribution in the future. Accordingly, demography is a science that enables planners to anticipate the future, and based on its requirements, make long-term population policies for the country. Although this science dates back to at least 200 years, there has been little interest in using it in our country. While population policies are multi-generational they have been changed four times in Iran during less than 40 years: (1) Restrictive policy in the 70s, (2) Hasty and unjustified expansive policy in the 80s, (3) Reintroduction of the restrictive policy in 90s and 2000s, and finally (4) Return to wisdom, the replacement policy with the increase in fertility announced in 2014.

Analyzing these four policies, it seems that the adoption of restrictive policy to deal with the abrupt and sharp decline in mortality after 1950 was inevitable and the reintroduction of the restrictive policy in stage 3 was a kind of confrontation with the expansive policy of stage 2. However, the policy of stage 2 was hasty and without regard to its consequences. In stage 4, or returning to rationalism, we witness the definitive knowledge of demography, the least goal of which is the replacement level. The particular significance of this policy in the development of the country is obvious and its contents are self-evident wisdom and prosperity. It is expected that the scientific community and scholars also try to play a role in proportion to their scientific position in the objective accomplishment of its contents.

General Policies on Population (1)

1. Improving the dynamism, development and youthful nature of the population by increasing the fertility rate to a higher rate than the rate of sub-replacement fertility.
2. Removing the obstacles of marriage, facilitating marriage, promoting the formation of family and giving birth to more children, encouraging youth to marry at a younger age, supporting young couples and enabling them to afford the cost of living and to raise righteous and competent children.
3. Providing mothers with special resources - particularly during pregnancy and breast-feeding - and with childbirth insurance, treating men's and women's infertility and supporting the organizations in charge of such affairs.
4. Strengthening the foundation of the family by improving and completing the public educational plans about the essential nature of family and child-rearing, encouraging people to learn the skills which are necessary for life, providing consultative services on the basis of Islamic-Iranian culture and values, developing and supporting the Social Security Organization, improving health and treatment services and paying attention to medical care with the purpose of ensuring fertility.

5. Promoting and establishing an Islamic-Iranian lifestyle and confronting the negative aspects of the western lifestyle.
6. Increasing hope about life, ensuring the health and proper nutrition of the people and preventing social detriments particularly addiction, accidents, pollution and diseases.
7. Creating a culture for respecting the aged, preparing the ground for ensuring their health and for preserving them in families and developing necessary guidelines for benefiting from the experiences and capabilities of old people in appropriate arenas.
8. Empowering the working population by creating an appropriate culture, by improving and strengthening educational organizations and public, entrepreneurial and technical instructions and lessons and by coordinating these instructions with the needs of society, and with talented individuals and their interests with the purpose of creating efficient and productive employment.
9. Environmental and geographical redistribution of the population - in line with environmental capacities - by stressing the necessity of water with the purpose of fair distribution and reducing population pressures.
10. Preserving the population of villages and border and sparsely populated areas and creating new population centers in the Persian Gulf and Sea of Oman coastal areas and islands by developing infrastructural networks, encouraging investment and creating an appropriate environment for business with appropriate levels of income and profit.
11. Managing immigration from and to the country in line with the general policies on population and by developing and implementing necessary guidelines.
12. Encouraging the Iranians who live abroad to be present and to invest in Iran and utilizing their capacities and capabilities.
13. Strengthening the factors (Iranian, Islamic and revolutionary) which bring about national identity, promoting consensus and social convergence nationally, particularly among the residents of border areas and the Iranians who live abroad.
14. Constant follow-up - quantitative and qualitative - of population policies by developing appropriate guidelines, defining domestic standards for human development and carrying out research on population and human development.

This editorial is written with the aim of bringing the attention of readers to the editorial "*Policy implications of cultural shifts and enduring low fertility in Iran*" and the article "*Reasons for intending to have no children in Tehran, Iran*" in the same issue of the journal.

سیاست جمعیتی جمهوری اسلامی ایران: مرحله خردورزی

علی اصغر کلاهی*¹

۱. دانشیار پزشکی اجتماعی، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

* نویسنده مسئول: علی اصغر کلاهی، تهران، ولنجک، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت.

Email: a.kolahi@sbmu.ac.ir

تاریخ پذیرش: بهمن ۱۳۹۷

تاریخ دریافت: بهمن ۱۳۹۷

How to cite this article:

Kolahi AA. Population Policies in Islamic Republic of Iran: The Wisdom Stage. *Salamat Ijtimai (Community Health)*. 2019; 6(2):108-11. DOI: <http://doi.org/10.22037/ch.v6i2.24405>.

بدون تردید نیروی انسانی هر کشور عامل اصلی توسعه پایدار آن می باشد. البته شرط اساسی آن داشتن برنامه و آمادگی برای تربیت، توانمندی سازی و بکارگیری نیروی انسانی در جهت اهداف توسعه می باشد. به هر جای دنیا که بنگریم، پیشرفت با بهره مندی از نیروی انسانی کارآمد و مولد ایجاد شده است. آنچه که تعداد و توزیع سنی جمعیت زمان حال را تعیین کرده، رفتار باروری ما در گذشته بوده است. و رفتار باروری فعلی ما نیز تعیین کننده تعداد و توزیع جمعیت کشور در سال های بعدی خواهد بود. بنابراین جمعیت شناسی علمی است که برنامه ریزان را قادر می سازد بتوانند آینده را پیش بینی کرده و بر اساس الزامات و مقتضیات، سیاست جمعیتی بلند مدت کشور خود را تعیین کنند. با اینکه این علم دست کم از مدت ۲۰۰ سال پیش کاربردی شده است، ولی در کشور ما رغبت چندانی برای بکارگیری آن نشان داده نشده است. در حالی که سیاست جمعیتی یک سیاست چند نسلی است ولی در زمان معاصر و در کمتر از ۴۰ سال سیاست جمعیتی در ایران چهار بار تغییر یافته است. (۱) سیاست تحدید موالید در دهه ۵۰ شمسی (۲) سیاست تشویقی غیرکارشناسی و شتاب زده ۱۳۵۸ تا اواخر دهه ۶۰ شمسی (۳) سیاست مجدد تحدید موالید در دهه ۷۰ و ۸۰ شمسی و در نهایت بازگشت به خردمندی یعنی سیاست جایگزینی با افزایش باروری که در سال ۱۳۹۳ اعلام شده است.

در تحلیل این چهار سیاست به نظر می رسد که اتخاذ سیاست تحدید موالید برای مقابله با کاهش ناگهانی و شدید مرگ و میر بعد از سال ۱۹۵۰ اجتناب ناپذیر بود و سیاست مجدد تحدید موالید در مرحله ۳ نیز به نوعی مقابله با سیاست تشویقی مرحله ۲ محسوب می شود. ولی سیاست مرحله ۲ شتابزده و بدون در نظر گرفتن عواقب آن اتخاذ شده بود. در مورد مرحله ۴ یا بازگشت به عقل گرایی، شاهد توجه به دانش قطعی جمعیت شناسی هستیم که حداقل هدف آن سطح جایگزینی می باشد. سخن کوتاه کنیم که اهمیت ویژه این سیاست در پیشرفت کشور آشکار و بندهای آن خود گویای خردمندی و آینده نگری است. انتظار می رود که جامعه علمی و فرهیختگان نیز تلاش کنند تا ایفاگر نقش متناسب با جایگاه علمی خود در تحقق عینی مفاد آن باشند.

سیاست های کلی جمعیت (۱)

۱. ارتقاء پویایی، بالندگی و جوانی جمعیت با افزایش نرخ باروری به بیش از سطح جانشینی.
۲. رفع موانع ازدواج، تسهیل و ترویج تشکیل خانواده و افزایش فرزند، کاهش سن ازدواج و حمایت از زوج های جوان و توانمندسازی آنان در تأمین هزینه های زندگی و تربیت نسل صالح و کارآمد.

۳. اختصاص تسهیلات مناسب برای مادران به ویژه در دوره بارداری و شیردهی و پوشش بیمه‌ای هزینه‌های زایمان و درمان ناباروری مردان و زنان و تقویت نهادها و مؤسسات حمایتی ذی‌ربط.
 ۴. تحکیم بنیان و پایداری خانواده با اصلاح و تکمیل آموزش‌های عمومی درباره اصالت کانون خانواده و فرزند پروری و با تأکید بر آموزش مهارت‌های زندگی و ارتباطی و ارائه خدمات مشاوره‌ای بر مبنای فرهنگ و ارزش‌های اسلامی- ایرانی و توسعه و تقویت نظام تأمین اجتماعی، خدمات بهداشتی و درمانی و مراقبت‌های پزشکی در جهت سلامت باروری و فرزندآوری.
 ۵. ترویج و نهادینه‌سازی سبک زندگی اسلامی- ایرانی و مقابله با ابعاد نامطلوب سبک زندگی غربی.
 ۶. ارتقاء امید به زندگی، تأمین سلامت و تغذیه سالم جمعیت و پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی، به ویژه اعتیاد، سوانح، آلودگی‌های زیست محیطی و بیماری‌ها.
 ۷. فرهنگ سازی برای احترام و تکریم سالمندان و ایجاد شرایط لازم برای تأمین سلامت و نگهداری آنان در خانواده و پیش‌بینی ساز و کار لازم برای بهره‌مندی از تجارب و توانمندی‌های سالمندان در عرصه‌های مناسب.
 ۸. توانمندسازی جمعیت در سن کار با فرهنگ سازی و اصلاح، تقویت و سازگار کردن نظامات تربیتی و آموزش‌های عمومی، کارآفرینی، فنی - حرفه‌ای و تخصصی با نیازهای جامعه و استعدادها و علایق آنان در جهت ایجاد اشتغال مؤثر و مولد.
 ۹. باز توزیع فضایی و جغرافیایی جمعیت، متناسب با ظرفیت زیستی با تأکید بر تأمین آب با هدف توزیع متعادل و کاهش فشار جمعیتی.
 ۱۰. حفظ و جذب جمعیت در روستاها و مناطق مرزی و کم تراکم و ایجاد مراکز جدید جمعیتی به ویژه در جزایر و سواحل خلیج فارس و دریای عمان از طریق توسعه شبکه‌های زیربنایی، حمایت و تشویق سرمایه‌گذاری و ایجاد فضای کسب و کار با درآمد کافی.
 ۱۱. مدیریت مهاجرت به داخل و خارج هماهنگ با سیاست‌های کلی جمعیت با تدوین و اجرای ساز و کارهای مناسب.
 ۱۲. تشویق ایرانیان خارج از کشور برای حضور و سرمایه گذاری، و بهره‌گیری از ظرفیت‌ها و توانایی‌های آنان.
 ۱۳. تقویت مؤلفه‌های هویت‌بخش ملی (ایرانی، اسلامی، انقلابی) و ارتقاء وفاق و همگرایی اجتماعی در پهنه سرزمینی به ویژه در میان مرزنشینان و ایرانیان خارج از کشور.
 ۱۴. رصد مستمر سیاست‌های جمعیتی در ابعاد کمی و کیفی با ایجاد ساز و کار مناسب و تدوین شاخص‌های بومی توسعه انسانی و انجام پژوهش‌های جمعیتی و توسعه انسانی.
- این سرمقاله با هدف توجه خوانندگان محترم به سرمقاله "تحولات فرهنگی، تداوم باروری پایین و سیاست جمعیتی ایران" و مقاله "دلایل عدم تمایل به فرزندآوری در شهر تهران" در همین شماره مجله نوشته شد.

REFERENCE

1. General Policies on Population. Available from: <http://farsi.khamenei.ir/news-content?id=26440>. (Accessed 20 Feb. 2019).